

שהוא ההוד (רמ"ק). וּכְתִיב (שיר השירים ג) **כָּלֶם אַחֲזוּזֵי חֶרֶב מְלוֹמְדֵי מְלַחְמָה וְגו'** דהיינו שכוחות הדין אחוזים בחרב והם מלומדי מלחמה בכדי לנקום בעוברי רצונו. **בְּכַמָּה גִּוּוֹנִין מִתְּהַפְּכִין אֲנַפְיָיהוּ** ובכמה אופנים מתהפכים הפנים של הששים גיבורים דהיינו שלפעמים הם מענישים בייסורים ופעמים בעניות או במיתה וכיו"ב, **לִית דִּי־דַע לֹוֹן, בַּר חָד תּוֹלְעָתָא דְשָׂאט** (ס"א דְשָׂארי) **בֵּין נוּנֵי יָמָא** ואין מי שיודע לבטל את כוחם חוץ מתולעת אחת המשייטת בין דגי הים דהיינו שהוא היסוד הנקרא תולעת שהוא שט בין דגי הים כי הוא קטן בין הספירות שהם דגי הים של הבינה והוא מעורר את הזיווג עם המלכות בכדי שיתמתקו הדינים (רמ"ק), **כָּל אֲבָנִין דְּאֶעְבֵּר עֲלֵיהוּ מִתְּבַקְעִין** וכל האבנים שהם דיני המלכות, כאשר היסוד הנקרא תולעת שמיר עובר עליהם אז הוא מבקע וממתק אותם.

בְּהֵהוּא זְמָנָא, קָלָא דְנַפִּיק מֵאִינוּן דְּחַגְרֵי חֶרְבָא,
מְבַקַּע תְּמַנִּיָסָר טוּרִין רַבְרָבִין, וְלִית מָאן
דִּי־רַבִּין אוֹדְנִיהּ ובאותו הזמן שחוגרים הששים גיבורים את חרבם בכדי לפעול דין אז הקול שיוצא מאלו החוגרי חרב הוא מבקע שמונה עשרה הרים גדולים, שהם שמונה עשרה אלף עולמות שבמחנה השכינה שדרכם עובר הקול בכדי להודיע לבני האדם את הגזירות ולעורר אותם לחזור בתשובה, אמנם אין מי שיטה את אוזנו לשמוע את אותו הקול ולחזור בתשובה (רמ"ק). **כְּלָהוּ עֶלְמָא סְתִימִין עֵינִין, אֲטִימִין**
לְבָא כי כל בני העולם הם סותמים את עיניהם כי הם לא רואים את הסימנים הבאים על האדם בכדי שיחזור בתשובה והם אוטמים את ליבם ע"י שהם נותנים אל ליבם כאשר

הם רואים בני אדם הנוטים מעבודת הקב"ה (רמ"ק), לִית מֵאֵן דִּישָׁנָה דְהָא
 בְּנֵינָא לְסֵתוֹר כַּד עֲבָדִין עוֹבְדֵן דְלֵא מִתְּפִשָּׁרֵן וְאִין מִי
 שִׁתְּבוּנָן שֶׁהַבְּנִיין הַעֲלִיין נַחֲרַב שֶׁהוּא בְּנִין וְ"ק דו"א וּבְנִין מִזְבַּח הַעֲלִיין שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת כִּאֲשֶׁר
 עוֹשִׂים מַעֲשִׂים שְׂאִינֵם רְאוּם (רמ"ק), סְאֵטִין מֵאַרְחָא דְתַקְנָא, יְמִינָא
 אֲעֵדִי, וְשִׁמְאֵלָא שְׁלֵטָא, כְּדִין עֲרִיין אֲשִׁתְּכֹחוּ וְאִן הֵם נוֹטִים
 מִהַדְרַךְ הַמְתוֹקֵנָת וּמִקְלָקֵלִים יוֹתֵר וְאִן צַד הַחֲסֵד שְׂבִימִין סַר מִהַמַּלְכוּת וְאִן צַד הַשְּׂמָאל שֶׁל
 הַגְּבוּרָה שׁוֹלֵט וְאִן הַעֲרִיּוֹת שֶׁהֵם הַקְּלִי" הֵם נִמְצְאִים וּמִתְּגַבְּרִים בְּכַדִּי לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם.
 וְוִי לְחֵיבִיָּא דְנִרְמִין דָּא בְּעֵלְמָא אוֹי לְרִשְׁעִים שֶׁהֵם גּוֹרְמִים אֶת דְּבַר
 זֶה לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם דֵּהֵינּוּ שֶׁהֵם מִפְרִידִים אֶת אוֹתִיוֹת וְ"ה שֶׁהֵם סוּד זו"ן וּמַחֲבֵרִים אוֹתָם עִם
 אוֹתִיוֹת ר"ע וְאִן נַעֲשִׂית תִּיבַת עֲרוּה (רמ"ק), דְהָא לָא מִתְּבַרְכִין לְעֵילָא,
 עַד דִּישְׁתַּעֲזוּן אִינּוּן לְתַתָּא וְהָרִי לֹא נִמְשָׁךְ שִׁפְעָה שֶׁל בְּרַכָּה לְסַפִּירוֹת לְמַעְלָה
 עַד שִׁיכְלוּ הַרְשָׁעִים לְמַטָּה. הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב וְזֶהוּ מִשׁ"כ, (תְּהִלִּים קד)
 וְרִשְׁעִים עוֹד אִינָם בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ דֵּהֵינּוּ
 שְׂכַאֲשֶׁר יִכְלוּ הַרְשָׁעִים אִזְּ בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת ה' כִּי הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת נַפֶּשׁ דּוּד תִּיחַד עִם ז"א
 וְאִן יְבוּא רֹב שִׁפְעָה וּבְרַכָּה לְעוֹלָם (רמ"ק). (ע"כ).

עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה. (וִיקְרָא ח"י) רַבִּי חֵיָּא
 פְּתַח לְבַאֲר אֶת הַפְּסוּק וְהַקְּדִים לְבַאֲר אֶת מִשׁ"כ. (שִׁיר הַשִּׁירִים ב)
 כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֵּין הַבְּנִים [קטע] וְגו' וְאוֹמֵר רַבִּי

[קטע] וְאוֹתָא בְּמַדְרַשׁ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה עַל מִשׁ"כ כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר, ר' הוֹנָא וְרַבִּי אַחָא

הַלִּימוּד הַיּוֹמוֹ

לְעֵינַי חֲכָם עוֹרָא שְׂעִינּוּ זְע"ל

חייא. האי קרא אוקמוה חברייא, אבל פמה חביבה
 כנסת ישראל קמי קדשא בריך הוא. דהיא משבחת
 ליה פהאי שפסוק זה כבר ביארהו החברים אבל עתה נבארו באופן אחר, שכמה

חביבה כנסת ישראל שהיא השכינה לפני הקב"ה שהיא משבחת אותו ומדמה אותו לתפוח.
 הקא אית לאסתכלא, אמאי משבחת ליה בתפוח,
 ולא במלה אחרא, או בגוונין או בריחא או בטעמא
 וכאן יש להתבונן למה היא משבחת אותו בתפוח ולא בפרי אחר, או בפרי שיש לו גוונים

יפים או בפרי שיש לו ריח טוב או טעם טוב.

אבל הואיל וכתיב תפוח, בכלא היא משבחת ליה,
 בגוונין, בריחא, ובטעמא אבל אומר רבי חייא שהואיל וכתוב

שהיא משבחת את הקב"ה בתפוח אז בהכל היא משבחת אותו, בגוונים בריח ובטעם כי

אור הרשב"י

תפוח זה ניצו קודם לעליו, כך ישראל בסני
 הקדימו עשייה לשמיעה שנא' נעשה ונשמע,
 רבי עזריה אמר תרתי מה התפוח זה אינו גומר
 פירותיו אלא בסיון, כך לא נתנו ישראל ריח
 טוב אלא בסיון, רבי עזריה אמר חורי מה
 התפוח זה משעה שמוציא ניצו ועד שגומר
 פירותיו חמשים יום, כך משעה שיצאו ישראל
 ממצרים ועד שקבלו את התורה נ' יום, ואימתי
 קבלו אותה (שם / שמות / י"ט) בחדש השלישי
 לצאת בני ישראל.

בשם רבי יוסי בן זמרא מה התפוח הזה הכל
 בורחין ממנו בשעת השרב ולמה כן לפי שאין
 לו צל לישיב בצלו, כך ברחו אומות העולם
 משבחת בצל הקדוש ברוך הוא כיום מתן תורה
 יכול אף ישראל כן ת"ל בצלו חמדתי וישבתי,
 חמדתי אותו וישבתי אני הוא שהמדתי אותו
 ולא האומות, רבי אחא ברבי זעירא אמר
 תרתי, אמר חדא התפוח הזה מוציא ניצו קודם
 לעליו, כך ישראל שבמצרים הקדימו אמנה
 לשמועה הה"ד (שמות ד') ויאמן העם וישמעו כי
 פקד ה'. רבי אחא ברבי זעירא אמר חורי מה

לתפוח יש גוונים יפים וריח טוב וטעם טוב וגם יש בו רפואה לכולם ואין עוד פרי שכולל את שלושתם ביחד כמו התפוח (רמ"ק). **מַה תַּפּוּחַ הוּא אֲסוּוֹתָא לְכֹלְא, אוּף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲסוּוֹתָא לְכֹלְא** וכמו שבתפוח יש בו סגולה לרפואה לכל דבר כך הקב"ה משפיע רפואה לכל דבר דהיינו שהרפואה נמשכת מהכתר דרך הת"ת וממנו היא מתחלקת לכל הצריכים רפואה (רמ"ק). **מַה תַּפּוּחַ אֲשֶׁתִּכַּח בְּגוּוּנֵי, בְּמָה דְאוּקִימָנָא, אוּף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתִּכַּח בְּגוּוּנֵין עֲלָאִין** וכמו שהתפוח מצוי בכל מיני גוונים כמו שלמדנו, כך הקב"ה מצוי בכל מיני גוונים עליונים דהיינו שקו החסד שבו הוא לבן וקו הגבורה הוא אדום וקו הת"ת הוא ירוק (פרדס רימונים לרמ"ק). **מַה תַּפּוּחַ אֵית בֵּיהּ רוּחָא דְקִיק מְפֹל שְׂאָר אֵילָנֵי, אוּף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּתִיב בֵּיהּ (הושע יד) וְרִיחַ לוֹ כִּלְבָנוֹן** וכמו שבתפוח יש בו ריח דק יותר מכל שאר אילנות כך הקב"ה כתוב בו וריח לו כלבנון דהיינו שלז"א יש לו ריח טוב שהוא שפע דק הנשפע מהכתר הנקרא לבנון ע"ש הלבנוניות הרחמים שבו (רמ"ק). **מַה תַּפּוּחַ טַעְמִיהּ מְתִיקָא, אוּף קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּתִיב בֵּיהּ (שיר השירים ה) חֲבוּ מִמֶּתְקִים** וכמו שהתפוח טעמו מתוק כך הקב"ה כתוב בו חבו ממתקים דהיינו שז"א מקבל שפע של החכמה שהוא החיך שהוא גם ממתיק את דיני הבינה (רמ"ק).

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל כְּשׁוֹשְׁנָה והקב"ה משבח את השכינה שהיא יפה כמו שושנה, **וְהָא אוּקִימָנָא מְלִי, אֲמָאי כְּשׁוֹשְׁנָה, וְהָא אֲתָמַר** וכבר

הלימוד היומו

לע"נ חכם עזרא שעיו זצ"ל